BISBAT DE TORTOSA
Vida Diocesana
ANY LII ■ NÚM. 31 | 30 de juliol de 2023 | www.bisbattortosa.org / Aportació voluntària: 0,30 €

PARAULES DE VIDA

«Doneu-me, Senyor, un cor per escoltar»

La figura històrica del rei Salomó apareix a la Bíblia emmarcada per una idealització extraordinària: és el rei més savi de tots i també el més ric.

La reina de Saba (*1Re* 10,1-7), havent sentit parlar de l'extraordinària saviesa de Salomó, *anà a veure'l per posar-lo a prova amb enigmes* i comprovà que *no li havien dit ni la meitat.*

Una mostra de la riquesa de Salomó és que *unes vint-i-tres tones d'or entren a les seves arques en un sol any* (*1Re* 10,14s).

Però d'on li ve tot això? La primera Lectura d'avui en dona la clau: *El Senyor Déu al santuari de Gabaon s'aparegué a Salomó i li digué: «Què vols que et doni?»*

La resposta del jove rei va ser textualment: *Doneu al vostre servent un cor per escoltar*.

L'expressió hebrea original parla de *«cor per escoltar»*, perquè efectivament escoltar-escoltar s'escolta amb el cor.

A qui cal escoltar? Déu o els homes? Tots dos! Només escoltant de cor tant Déu com els homes s'arriba a posseir el do del *discerniment* tan necessari per a tot bon governant que de debò vulgui *fer justícia* al seu poble.

Les paràboles del *tresor amagat* i de la *perla fina* (exclusives de l'evangelista Mateu) tenen un denominador comú: l'afirmació contundent de què el Regne de Déu és de debò un autèntic tresor.

La imatge del *tresor* per indicar l'alt valor del Regne de Déu és expressió molt freqüent ja a l'Antic Testament.

Jesús mateix (*Mt* 6,19) convida a *reunir tresors en el cel* en comptes d'*afanyar-se per amuntegar tresors a la terra;* aclarint que *on tens el tresor, hi tindràs el cor*.

Parlant amb precisió, la paràbola del tresor amagat es refereix pròpiament a *«el que passa» quan un home troba un tresor amagat* i *«el que passa» quan un home troba el Regne de Déu.*

El missatge evangèlic evoca l'encapçalament de l'exhortació apostòlica *Evangelii Gaudium* del papa Francesc: *L'alegria de l'Evangeli omple el cor i la vida dels qui es troben amb Jesús*.

L'experiència humana ens avisa que la valoració de barat o car sobre una inversió depèn de la valoració del producte; no s'ha de mesurar només el que et gastes sinó tenir en compte el que adquireixes.

Cal, però, notar que en la paràbola evangèlica el despreniment, més que condició prèvia per accedir al Regne, és conseqüència del seu trobament: *L'home que troba el tresor, content de la troballa, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp.* A la base de la operació hi ha l'experiència d'alegria per la troballa.

Les exigències del viure seriosament l'opció cristiana en el seguiment de Jesús i del seu Evangeli no podem viure-les i testimoniar-les fidelment si no s'acompanyen del goig viscut i testimoniat per l'alegria de la identificació amb Jesús de Natzaret.

A l'evidència de les renúncies que sovint ens venen exigides per la fidelitat a l'Evangeli cal contraposar-hi l'experiència del goig per la comunió profunda amb Jesucrist. Si el goig pel trobament amb Jesús no és ben superior al cost de l'esforç que això comporta, voldrà dir que en realitat la connexió amb Jesús i el seu Regne no és plenament autèntica encara.

Ens cal conrear l'espiritualitat de l'alegria pel descobriment del tresor immens de la fe cristiana.

José Luis Arín Roig
Administrador diocesà

APUNTS PER A L'ANÀLISI

A missa amb els pares

Són dos avis molt grans. Cada dissabte al vespre o cada diumenge al migdia venen a missa, acompanyats per un matrimoni diferent cada setmana, un dels dos és fill o filla. L'àvia en una cadira de rodes i l'avi, superats ja els cent anys, en té cent tres o cent quatre, sostingut en dos bastons, amb alguna dificultat però amb fermesa.

Tots dos es mostren contents de participar en l'eucaristia dominical i agraïts amb els fills que ho fan possible. La mare, expansiva, ho manifesta sovint, al celebrant que els acomiada a la porta de l'església. El pare, més discret, ho assenteix amb la mirada. «Encara donaran fruit a la vellesa, continuaran plens d'ufana i de vigor» (*Sl* 92, 15).

Diu molt, a favor dels fills, aquest gest d'acompanyar a missa els pares, en aquest moment que necessiten l'ajuda dels altres, i passant per alt les dificultats que comporta, assumir-les setmana rere setmana, amb naturalitat i bonhomia. És una mostra d'amor filial i de responsabilitat vers els pares, d'agraïment per tot el que han rebut d'ells en els anys d'infantesa i joventut, d'agraïment envers aquells de qui han rebut el do de la fe, de valoració de la participació en la celebració eucarística, d'ajuda material i moral, de tendresa en la vellesa dels pares, de reconfort, pau i coratge. Aquest respecte i consideració filial ben segur que afavoreix l'harmonia familiar i incideix, també, en tots els seus membres, afavoreix i enforteix les relacions entre els germans i és un referent pels més joves.

Diu molt, a favor dels pares, no deixant-se aclaparar per la solitud i la possible angoixa de la vellesa, continuar valorant la participació en la vida de la comunitat cristiana en la fragilitat que els agombola, en especial en la missa dominical, testimoni de fidelitat a Déu, de seguiment de Jesús, de deixar-se portar per la força de l'Esperit. També l'agraïment que mostren als fills, posant-se, confiadament, en les seves mans, deixant-se portar amb joia. «No em rebutgis, doncs, al temps de la vellesa; ara que decau el meu vigor no m'abandonis» (*Sl* 71,9).

Uns testimonis dels pares i dels fills que ajuden a reflexionar i a descobrir la presència de Déu en les nostres vides, que ens convida a implicar-nos, a estimar i servir.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

«Dadme, Señor, un corazón para escuchar»

La figura histórica del rey Salomón aparece en la Biblia enmarcada por una idealización extraordinaria: es el rey más sabio de todos y también el más rico.

La reina de Saba (*1Re* 10,1-7), habiendo oído hablar de la extraordinaria sabiduría de Salomón, *vino a ponerlo a prueba con enigmas* y comprobó que *¡ni la mitad me narraron!*

Una muestra de la riqueza de Salomón es que *el peso del oro que llegaba a Salomón cada año era de seiscientos sesenta y seis talentos de oro* (*1Re* 10, 14s).

Pero ¿de dónde le viene todo esto? La primera Lectura de hoy nos da la clave: El Señor Dios en el *santuario de Gabaón se apareció allí en sueños a Salomón y le dijo*: *«Pídeme lo que deseas que te dé»*.

La respuesta del joven rey fue textualmente: *Concede, pues, a tu siervo, un corazón atento*.

La expresión hebrea original habla de *«corazón para escuchar»*, porque efectivamente escuchar-escuchar se escucha con el corazón.

¿A quién hay que escuchar? ¿A Dios o a los hombres? ¡A los dos! Solo escuchando de corazón tanto a Dios como a los hombres se llega a poseer el don del discernimiento tan necesario para todo buen gobernante que de verdad quiera hacer justicia a su pueblo.

Las parábolas del *tesoro escondido* y de *la perla fina* (exclusivas del evangelista Mateo) tienen un denominador común: la afirmación contundente de que el Reino de Dios es de verdad un auténtico tesoro.

La imagen del *tesoro* para indicar el alto valor del Reino de Dios es expresión muy frecuente ya en el Antiguo Testamento.

Jesús mismo (*Mt* 6,19) invita a *atesorar tesoros en el cielo* en vez de *atesorar tesoros en la tierra, donde la polilla y la carcoma los roen y donde los ladrones abren boquetes y los roban*; aclarando que *donde está tu tesoro, allí estará tu corazón*.

Hablando con precisión, la parábola del tesoro escondido se refiere propiamente a «lo que pasa» cuando un hombre encuentra un tesoro escondido y «lo que pasa» cuando un hombre encuentra el Reino de Dios.

El mensaje evangélico evoca el encabezamiento de la exhortación apostólica *Evangelii Gaudium* del papa Francisco: *La alegría del Evangelio llena el corazón y la vida entera de los que se encuentran con Jesús.*

La experiencia humana nos avisa de que la valoración de barato o caro sobre una inversión depende de la valoración del producto; no se tiene que mesurar solo lo que te gastas sino tener en cuenta lo que adquieres.

Es necesario notar que en la parábola evangélica el desprendimiento, más que condición previa para acceder al Reino, es consecuencia de su encuentro: *El que lo encuentra, lleno de alegría, va a vender todo lo que tiene y compra el campo.* En la base de la operación está la experiencia de alegría por el hallazgo.

Las exigencias del vivir seriamente la opción cristiana en el seguimiento de Jesús y de su Evangelio no podemos vivirlas y testimoniarlas fielmente si no se acompañan del gozo vivido y testimoniado por la alegría de la identificación con Jesús de Nazaret.

A la evidencia de las renuncias que a menudo nos vienen exigidas por la fidelidad al Evangelio hay que contraponer la experiencia del gozo por la comunión profunda con Jesucristo. Si el gozo por el encuentro con Jesús no es muy superior al coste del esfuerzo que esto comporta, querrá decir que en realidad la conexión con Jesús y su Reino no es plenamente auténtica todavía.

Tenemos que cultivar la espiritualidad de la alegría por el descubrimiento del tesoro inmenso de la fe cristiana.

José Luis Arín Roig
Administrador diocesano

Tridu en honor del Sagrat Cor de Jesús

Com cada any, l'Apostolat de l'Oració organitzà un Tridu en honor del Sagrat Cor de Jesús. Va tenir lloc a la Parròquia de Sant Blai els dies 14, 15 i 16 de juny. A les 18 h, adoració al Santíssim. A continuació, el res del Rosari. Després de la benedicció amb el Santíssim, l'Eucaristia. Presidí el Tridu, Mn. Josep M. Membrado. Els cants a càrrec del Sr. Toni Perulles.

Primer dia:
2Co 3,4-11 / Sl 98 / Evangeli: Mt 5,17-19

L'adoració al Santíssim va versar sobre l'Amor de Déu. Estones de silenci, breus cants, i comentaris de paraules d'Evangeli.

A l'homilia ens digué Mn. Membrado: «Avui hem començat el Tridu al Sagrat Cor de Jesús per preparar-nos per a aquesta solemnitat, que se celebra el divendres després del Corpus. El Sagrat Cor de Jesús és una advocació que està molt arrelada al poble cristià. El Cor és un signe de l'amor, de proximitat humana, de posar-se al pit de l'altre. I en un món com el nostre, ple de duresa i de desinterès pels altres, mirar Jesús i parlar del seu Cor sempre ens anirà bé.»

Segon dia:
2Co 3,1.3.6 / Sl 84 / Evangeli: Mt 11,28-30

L'adoració al Santíssim: avui, com cada dijous, ha estat per demanar al Senyor vocacions sacerdotals i per la santedat dels sacerdots. Silenci, cants i petits comentaris de l'Evangeli sobre la crida, l'Eucaristia i el servei.

Mn. Membrado ens digué en l'homilia que: «En l'Església catòlica el Sagrat Cor és la devoció referida al Cor de Jesucrist com a símbol de l'amor diví».

Tercer dia: Solemnitat del Sagrat Cor de Jesús:
1a: Dt 7,6-11 / Sl 102 / 2a:1Jn 4,7-16 / Evangeli: Mt 11,25-30

Com cada dia començà amb l'Adoració Eucarística. Mn. Membrado ens digué a l'homilia: «La primera lectura d'avui ens situa en l'Aliança d'amor entre Déu i el seu poble elegit: el poble es comprometrà a reconèixer Déu com el seu Senyor i el Senyor cuidarà d'ell. Però el poble no va complir. Com Déu és fidel, va mantenir la seua paraula i sempre va estar disposat a perdonar.

»A l'Evangeli, Jesús ens diu que ell és mansuet i humil de cor, que en ell podem descansar, és l'amic íntim en qui sabem que sempre podem confiar. El seu amor és gratuït i incondicional.

»Que l'Eucaristia d'avui ens apropi de veritat a Jesús, que és la font de tot l'amor i que ens convida a estimar-lo i a estimar els germans.»

Es va acabar la celebració cantant: «Ven Corazón Sagrado, de nuestro Redentor...».

Maria Eva Morelló Culubret

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Tot ésser humà és sagrat i inviolable. Perquè una societat tingui futur, és necessari que desenvolupi un respecte sincer per la dignitat de cada persona, sigui com sigui la condició en la qual es trobi» (21 de març).

@Pontifex_es: «Elegits i estimats per Déu, estem cridats a viure "com convé als sants" (*Ef* 5,3), a revestir-nos de sentiments de bondat, humilitat, mansuetud i magnanimitat, portant els fruits de l'Esperit» (22 de març).

@Pontifex_es: «Els màrtirs són el do més preuat que Déu ha donat a la seva Església, perquè en ells s'actualitza aquest "amor més gran" que Jesús ens va mostrar en la creu» (24 de març).

@Pontifex_es: «Mai hem d'oblidar el temps i la manera en què Déu entra en la nostra vida: fixem en el cor i en la ment aquesta trobada amb la Gràcia que encén la fe en els nostres cors i suscita en nosaltres el zel per l'Evangeli» (29 de març).

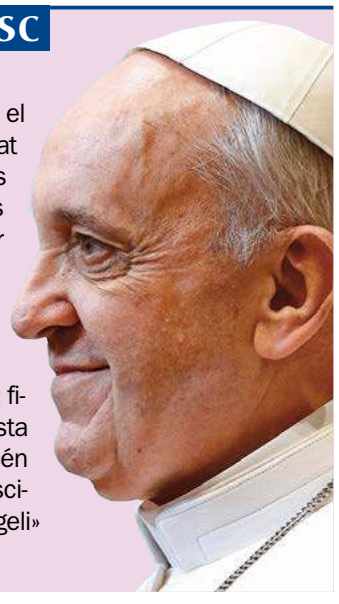

Celebració de les Noces d'or sacerdotals de l'administrador diocesà, Mn. José Luis Arín

Més de tres-cents feligresos omplíem, el dissabte 17 de juny, el Temple parroquial de la Mare de Déu dels Dolors a Tortosa acompanyant el nostre Sr. Rector que just aquell dia feia 50 anys era ordenat prevere a la Catedral pel llavors bisbe de Tortosa, D. Ricardo. Una comissió sorgida del Consell Parroquial havíem preparat, tant la celebració eucarística com el refrigeri posterior, seguint la seva consigna: «Vull donar gràcies a Déu per l'immens regal dels meus 50 anys de vida sacerdotal, acompanyat pels qui m'han fet costat a les parròquies on he servit.»

Presidits per Mn. José Luis, concelebrant-hi 6 preveres més, amb la seva família en primera fila, la comunitat parroquial dels Dolors ens vam veure joiosament acompanyats per «quintos» seus benicarlandos (molts d'ells companys al Col·legi La Salle), condeixebles de curs al Seminari de Tortosa els anys 60, cuinera i monitors dels campaments parroquials d'Alcanar els anys 70, molts col·laboradors parroquials del Perelló que van formar part activa en els treballs del Sínode diocesà i grup de joves del què en va ser consiliari al Moviment diocesà els anys 80, membres de l'Agrupació Montsianell i catequistes de la Parròquia Sagrat Cor d'Amposta els anys 80-90, molts fidels tant de les parròquies Sant Blai i del Sant Crist de la Catedral amb membres de la Reial Arxiconfraria i de la Cort d'Honor de la Mare de Déu de la Cinta (de què també en va ser prior). I, sobretot, la comunitat parroquial dels Dolors que compartíem amb el nostre rector la joia d'aquestes Noces d'or.

En l'homilia, profunda com sempre i molt sentida, José Luis ens va dir que els Salms —models de pregària— ens ensenyen i animen a donar gràcies a Déu per la seva presència diària a la nostra vida convidant els altres a unir-se a la nostra acció de gràcies particular.

Les pregàries dels fidels foren llegides per representants de les diverses parròquies on Mn. José Luis ha exercit. Els cants dirigits pels germans Caballol van animar la pregària dels assistents.

En acabar l'Eucaristia, se li va fer lliurament a Mn. Arín d'un preciós calze amb motiu de les seves Noces d'or sacerdotals que ell va agrair profundament recordant que, tal com va avisar, aquest calze passarà a ser de la parròquia.

Un piscolabis consistent ens va congregar al Centre parroquial on vam poder compartir una llarga estona de convivència fraterna.

Comissió «Noces d'Or»

Mons. Sergi Gordo Rodríguez, nou Bisbe de Tortosa

El dia 13 de juliol es va fer públic que el papa Francesc va nomenar **nou bisbe de Tortosa a Mons. Sergi Gordo Rodríguez**, en l'actualitat bisbe auxiliar de Barcelona i vicari general de l'Arquebisbat de Barcelona.

La presa de possessió de la Seu de Tortosa serà el dissabte 9 de setembre, a les 11 del matí, en la Catedral.

El Sr. Bisbe electe, Mons. Gordo, està il·lusionat per exercir la missió de Pastor a la nostra diòcesi.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

31. ☐ **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Ex 32,15-24.30-34 / Sl 105 / Mt 13, 31-35]. Sant Ignasi de Loiola (1491-1556), prev. basc, i fund. Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540).

1. ☐ **Dimarts** [Ex 33,7-11;34,5-9. 28 / Sl 102 / Mt 13,36-43]. Sant Alfons M. de Liguori (Nàpols, 1696 - Pagani, 1787), bisbe de Goti i doctor de l'Església, fund. Redemptoristes (CSSR, 1732), patró dels confessors i moralistes; sant Feliu (Fèlix), mr. a Girona (s. IV), d'origen africà; santes Fe, Esperança i Caritat, vgs. i mrs.

2. ■ **Dimecres** [Ex 34,29-35 / Sl 98 / Mt 13,44-46]. Mare de Déu dels Àngels; sant Eusebi de Vercelli, bisbe; sant Pere Julià Eymard (1811-1868), prev. marianista, de la Mure, fund. de les associacions eucarístiques i dels sacerdots sagramentins; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

3. ■ **Dijous** [Ex 40,16-21.34-38 / Sl 83 / Mt 13,47-53]. Sant Gustau, bisbe; santa Lídia, de Tiatira, deixebla de Pau a Filips (s. I).

4. ☐ **Divendres** [Lv 23,1.4-11.15-16. 27.34b-37 / Sl 80 / Mt 13,54-58]. Sant Joan M. Vianney (1786-1849), prevere, rector d'Ars (bisbat de Belley), patró dels rectors de parròquia; santa Perpètua, mare de família romana, mr.

5. ■ **Dissabte** [Lv 25,1.8-17 / Sl 66 / Mt 14,1-12]. Dedicació de la Basílica de Santa Maria la Major; Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, del Vinyet, Eivissa, Remei, ...

6. ☐ **Diumenge vinent,** la Transfiguració del Senyor (lit. hores: pròpies de la festa) [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: 2Pe 1,16-19) / Sl 96 / Mt 17,1-9]. Sant Just i sant Pastor, noiets germans mrs. d'Alcalà d'Henares.

Diumenge XVII de durant l'any (A)

Lectura del primer llibre dels Reis
(1Re 3,5.7-12)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Salomó en un somni durant la nit, en el santuari de Gabaon, i li digué: «Digue'm què vols que et doni.» Salomó li respongué: «Senyor, Déu meu, vós m'heu fet rei a mi, servent vostre, perquè ocupés el tron de David, el meu pare, però soc encara un jove que no sé conduir la gent, i em trobo enmig del poble que vós heu elegit, un poble que ningú no és capaç de comptar, de tan nombrós com és. Feu al vostre servent la gràcia de saber escoltar, perquè pugui fer justícia al vostre poble i destriar el bé del mal. Sense això, qui seria capaç de governar aquest poble vostre tan considerable?». Al Senyor li agradà que Salomó li hagués demanat això, i li digué: «Ja que no demanes molts anys de vida, ni riquesa, ni la vida dels teus enemics, sinó discerniment per poder escoltar i fer justícia, jo et donaré això que demanes: et faré tan prudent i sagaç que ni abans de tu ni després ningú no se't podrà comparar.»

Salm responsorial (118)

R. *Com estimo la vostra llei, Senyor!*

El Senyor és la meva heretat; / vull estar atent a les vostres paraules. / M'estimo més la llei / que surt dels vostres llavis / que mil monedes d'or o de plata. R.

Que el vostre amor em conforti, / com vau prometre al vostre servent. / Quan arribi la vostra pietat, jo tindré vida, / la llei farà les meves delícies. R.

Jo aprecio els vostres manaments / més que l'or i més que tot, / per això m'estimo els preceptes, / i m'emparo dels camins enganyosos. R.

És admirable el vostre pacte, / per això el té present la meva ànima. / La vostra paraula, explicada, dona llum / i l'entenen els senzills. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,28-30)

Germans, nosaltres sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui ell ha cridat per decisió seva; perquè ell, que els coneixia d'abans que existissin, els destinà a ser imatges vives del seu Fill, que ha estat així el primer d'una multitud de germans. Ell, que els havia destinat, els crida, els fa justos i els glorifica.

Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu
(Mt 13,44-52)

En aquell temps, Jesús digué a la gent: «Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp. L'home que el troba el deixa amagat i, content de la troballa, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp. També passa amb el Regne del cel com amb un comerciant que buscava perles fines. El dia que en trobà una de molt preu, anà a vendre tot el que tenia i la comprà. També passa amb el Regne del cel com amb aquelles grans xarxes que, tirades a l'aigua, arrepleguen de tot. Quan són plenes, les treuen a la platja, s'asseuen i recullen en coves tot allò que és bo, i llencen allò que és dolent. Igualment passarà a la fi del món: Sortiran els àngels, destriaran els dolents d'entre els justos i els llençaran al forn encès: allà hi haurà els plors i el cruixir de dents. Ho heu entès, tot això?» Li responen: «Sí que ho hem entès.» Ell els digué: «Mireu, doncs: Els mestres de la Llei que es fan deixebles del Regne del cel són com aquells caps de casa que treuen del seu cofre joies modernes i antigues.»

Lectura del primer libro de los Reyes
(1Re 3,5.7-12)

En aquellos días, el Señor se apareció de noche en sueños a Salomón y le dijo: «Pídeme lo que deseas que te dé». Salomón respondió: «Señor mi Dios: Tú has hecho rey a tu siervo en lugar de David mi padre, pero yo soy un muchacho joven y no sé por dónde empezar o terminar. Tu siervo está en medio de tu pueblo, el que tú te elegiste, un pueblo tan numeroso que no se puede contar ni calcular. Concede, pues, a tu siervo, un corazón atento para juzgar a tu pueblo y discernir entre el bien y el mal. Pues, cierto ¿quién podrá hacer justicia a este pueblo tuyo tan inmenso?». Agradó al Señor esta súplica de Salomón. Entonces le dijo Dios: «Por haberme pedido esto y no una vida larga o riquezas para ti, por no haberme pedido la vida de tus enemigos sino inteligencia para atender a la justicia, yo obraré según tu palabra: te concedo, pues, un corazón sabio e inteligente, como no ha habido antes de ti ni surgirá otro igual después de ti».

Salmo responsorial (118)

R. *¡Cuánto amo tu ley, Señor!*

Mi porción es el Señor; / he resuelto guardar tus palabras. / Más estimo yo la ley de tu boca / que miles de monedas de oro y plata. R.

Que tu bondad me consuele, / según la promesa hecha a tu siervo; / cuando me alcance tu compasión, viviré, / y tu ley será mi delicia. R.

Yo amo tus mandatos / más que el oro purísimo; / por eso aprecio tus decretos / y detesto el camino de la mentira. R.

Tus preceptos son admirables, / por eso los guarda mi alma; / la explicación de tus palabras ilumina, / da inteligencia a los ignorantes. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,28-30)

Hermanos: Sabemos que a los que aman a Dios todo les sirve para el bien; a los cuales ha llamado conforme a su designio. Porque a los que había conocido de antemano los predestinó a reproducir la imagen de su Hijo, para que él fuera el primogénito entre muchos hermanos. Y a los que predestinó, los llamó; a los que llamó, los justificó; a los que justificó, los glorificó.

Lectura del santo Evangelio según san Mateo
(Mt 13,44-52)

En aquel tiempo, dijo Jesús a la gente: «El reino de los cielos se parece a un tesoro escondido en el campo: el que lo encuentra, lo vuelve a esconder y, lleno de alegría, va a vender todo lo que tiene y compra el campo. El reino de los cielos se parece también a un comerciante de perlas finas, que al encontrar una de gran valor se va a vender todo lo que tiene y la compra. El reino de los cielos se parece también a la red que echan en el mar y recoge toda clase de peces: cuando está llena, la arrastran a la orilla, se sientan y reúnen los buenos en cestos y los malos los tiran. Lo mismo sucederá al final de los tiempos: saldrán los ángeles, separarán a los malos de los buenos y los echarán al horno de fuego. Allí será el llanto y el rechinar de dientes. ¿Habéis entendido todo esto?». Ellos le responden: «Sí». Él les dijo: «Pues bien, un escriba que se ha hecho discípulo del reino de los cielos es como un padre de familia que va sacando de su tesoro lo nuevo y lo antiguo».

COMENTARI

L'home que troba un tresor se'n va a vendre tot el que té

***Paràbola del tresor amagat* (1630) de Rembrandt. Museu de Belles Arts de Budapest (Hongria)**

Avui recordem les últimes paràboles de Jesús que trobem a l'evangeli de Mateu. La tercera, *la de la xarxa que arreplega de tot, bo i dolent i* que *a la platja es fa la tria*, ens recorda la que vam llegir sobre el blat i el jull. La primera i la segona són molt semblants: qui troba *un tresor amagat en un camp se'n va vendre tot el que té i compra aquell camp*. En el segon cas és un comerciant *de perles fines que troba una perla de molt preu, ven tot el que té i la compra*. En ambdós casos, Jesús subratlla que quan es troba quelcom de gran valor és fàcil renunciar a tot per adquirir aquell camp, o aquella perla de gran valor. Aquesta perla i aquest tresor no són altra cosa que el Regne de Déu, que la Bona Nova de Jesús. Qui s'adona que és el gran tresor, és capaç de renunciar a tot per seguir el camí de Jesús. Però hi ha un element important: *content de la troballa*, diu Jesús. És a dir, sí, cal vendre totes les altres coses però no tenen gran valor perquè l'alegria immensa de qui ha trobat el gran tresor que és Jesús fa que cap esforç o renúncia semblin excessius. Ha trobat allò que omple la vida i li dona sentit. Perquè només des del Regne, des de Jesús, la vida té sentit. En són un exemple clar els missioners, entre d'altres. I la primera lectura ens presenta Salomó, que com a savi que es demana a Déu *saber escoltar perquè pugui fer justícia al vostre poble i destriar el bé del mal;* en definitiva, per a ser un bon governant. Déu mateix valora aquesta petició: *Et donaré això que demanes*. Salomó va saber trobar el gran tresor: la saviesa que ve de Déu i no va demanar *ni llarga vida,* ni *riquesa* ni poder. Pau ens recorda que Déu *ens ha destinat a ser imatges vives del seu Fill*, no a guanyar riquesa o poder, sinó a adonar-nos que el gran tresor és ser imatges de Jesús. Som prou savis com per escollir l'únic que realment importa? Jesús és l'únic que dona sentit a la nostra vida? Ell, el seu Regne, és el nostre gran tresor que ens omple d'immensa alegria? Estem disposats a renunciar a tot per seguir Jesús?

Mn. Jaume Pedrós

Director: Mn. Víctor Cardona - Edició: MCS, c/ Cruera 5-7, 43500 Tortosa; tel. 977 440 700; fax 977 440 378
A/e: mcs@bisbattortosa.org - Web: www.bisbattortosa.org; Dip. legal B. 52210-2000 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.